

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΝΟΥΜΑΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Δ

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 25 του Θεοφάνη 1906

ΓΡΑΦΕΙΑ: Δρόμος Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 204

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΝΟ ΦΥΛΛΟ:

- Α. Π. 'Η αξιοπρέπεία μας. ΜΕΝΟΣ ΦΙΑΝΤΑΣ. Στο Πανηγύρι.
- ΜΗΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΣ. 'Ηπειρώτικα δηγήματα—Στά Κύματα.
- ΞΕΝΙΤΕΜΜΕΝΟΣ. Το Ρωμαίικο 'Αρφαβητάρι.
- Ε. Δ. Α. Κοσφιάντικα Γράμματα.
- ΜΙΧ. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ. Δυο λόγια για ένα γράμμα
- Α. ΣΙΓΑΝΟΣ. Θεατρικά (Νέα έργα—Το «'Εν-σικτον»—'Η Καταγής).
- Δ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ. 'Ο 'Ελληνόπυργος
- Α. Μ. 'Εργα και 'Ημέραι.—Μιά εφημερίδα.
- ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Δ. Τυριαλίδης, 'Ηλ. Βουτιερίδης. Ζ. Παπαντωνίου. Γιάν. Δ.
- Δ. Π. Τ. Φαινόμενα και Πράγματα ('Ηθικά κι ανή-θικά έργα—'Η γνώμη του Ξενιτεμένου—'Η 'Εθνική φουντανέλα—Το γράμμα του ύποπλοι-άρχου—Κοινοβουλευτική καλαισθησία).
- Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ—ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ—Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΑΘΜΑΔΙΑΤΙ-ΚΟ.

Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΑΣ

Ψεύτηδες παντού και πάντα, ζητάμε μόνο να φαινούμαστε απ' δξω κάτι και μέσα ως είμαστε μιά νούλα, κούφια δλωσ διδλου και σάπιοι. Τέτια είναι ή κατάσταση μας, τὰ μυαλά μας είναι τέτια.

Νά πάλι έχτες στην «'Εστία» κάποιος απ' τή Σμύρνη παραπονιέται πώς ή 'Ελλάδα εκεί-πέρα δέν έχει «έν αξιοπρεπές Προξενικόν μέγα-ρον, διαθρύπτον (!) τὸ γόητρον τοῦ 'Ελληνικοῦ πληθυσμοῦ», ἐνῶ, λέει, οἱ Γερμανοὶ πομπωδῶς ἐγκαινιάσανε τώρα κοντὰ τήν ἐκκλησιά τους, κ' οἱ Ἴταλοι τὸν Αὐγουστο ετοίμαζονται ἐπι-βλητικώτατα νὰ ἐγκαινιάσουνε τὸ κινουρίο με-γάλο σκολειό τους, και γιὰ τὸ νέο Γαλλικὸ Προ-ξενεῖο πού χρίστηκε στήν προκουαία θὰ γίνουν παράταξες και τραπέζια και χοροὶ κτλ.

'Αξιοπρεπές μέγαρο ζητάει ὁ πατριώτης αὐτός και δὲ ζητάει ἐκεῖνο πούπρεπε, νὰ γίνη πρῶτα ἀξιοπρεπές τὸ περιεχόμενον τοῦ μεγάρου, νὰ θροναστή πρῶτα ἐκεῖ μέσα κάπια δύναμη, ἀς εἶναι και μικρὴ και κάπια ἀξία ἀναγνωρισμένη, κ' ὕστερα νὰ σκεφτοῦμε και γιὰ τήν ἐξωτερικὴ μεγαλοπρέπεια.

Τῶν Εὐρωπαίων, τὸ βλέπουμε, εἶναι μεγα-λόπρεπα τὰ χτίρια κ' ἐπιβλητικώτατα ἐγκαινιά-ζονται. Πρέπει νὰ συλλογιστοῦμε όμως πὼς στή Γερμανικὴ ἐκκλησιά βρίσκονται Γερμανοί, ὅχι Ρωμιοὶ παπάδες, και πὼς στὰ Ἰταλικὰ σκολειὰ δὲ διδάσκειται καμιὰ Γραμματικὴ τῆς 'Αττικῆς διαλέκτου ἢ τῆς λαχανοζουμόβραστης Μιστριώτικης κ' Ἀμπελάδικης, και πὼς στὸ Γαλλικὸ Προξενεῖο μέσα κατοικεῖ ἡ Γαλλικὴ

ΑΤΑΒΙΣΜΟΣ

(τοῦ JEAN RAMEAU)

Στὸν κ. 'Αντρέα Καρκαβίτσα

Μητέρα γῆ! 'Ετεῖς κόκκινα χωράφια, ὄραϊο λειβάδι, δέντρα μεγάλα πού ψηλά ἀνεβαίνετε με ὄρμη, βώδια ξανθὰ πού πίνετε ἀπ' τοὺς βάλτους πρὸς τὸ βράδυ, πεῦκα πού δλόρθα στέκεστε με τρύπιο τὸ κορμί,

Τοὺς δουλευτάδες εἶδατε προγόνους μου ἐδῶ πέρα πὸ ἀκούραστοι κ' ἰσόγγηχοι δουλεῦαν ταπεινά... Σκυμμένους πάντα πρὸς τῆ γῆ τοὺς φώτιζεν ἡ μέρα, τὰ μέτωπά τους ἀναδαν σὰν πέτρινα βουνα.

Καὶ τώρα πού ἐσθυσαν αὐτοὶ ποῖονε θὰ ἰδῆτε; 'Εμένα! 'Εγὼ θυμίζω, ὁ ἔρρωτος, τοὺς ἀξίους, τοὺς τρανοὺς... 'Αδύνατη ἔχω τὴν καρδιά, τὰ γόνατα κομμένα και μόνο στὰ χωράφια τους δουλεύει ὁ Νουὺς μου, ὁ Νουὺς.

'Ομως τ' ἀλέτρι πού ἐτριξε στὰ χέρια τὰ δικὰ σας ἀν δὲ μπορέσω, ὦ πρόγονοι, κ' ἐγὼ νὰ σύρω ἐδῶ, κοατῶ τὴν πέννα! Καὶ πατῶ στὰ ἴδια βήματά σας. 'Ο πατέρας μου ὄργωνε τὴ γῆ—ἐγὼ τὴν τραγουδῶ.

Ζ. Α. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

γροθιά· στίς δικές μας όμως ἐκκλησιές και σκολειὰ και Προξενεῖα;

Ξέρουμε ὅλοι μας τί κλειοῦνε μέσα στὰ δικὰ μας ἀξιοπρεπια, πού δέν έχουμε και λίγα, νὰ μὴ βασκαθοῦμε. 'Ας ἀραδιάσουμε μερικά:

'Αξιοπρεπο Πανεπιστήμιο μετ' Μιστριώτη Πρύτανη τῶν 'Ελλ. γραμματίων.

'Αξιοπρεπη 'Ακαδημία, τὸ πολυτελέστατο χτίριο τῆς 'Ανατολῆς, με κουκουβάγιες στίς γωνιές (ἡ κουκουβάγια σύμβολο τῆς ἀρχαίας σοφίας και τῆς σημερινῆς βλακειας), με βελουδοστρωτα μέσα καθίσματα κ' ἕνα μουγκὸ μάρμαρο.

'Αξιοπρεπο γτίριο γιὰ 'Εκθεσες εὐκαιρο γιὰ ξενοδοχεῖο τῶν ἀθλητῶν.

'Αξιοπρεπο Στάδιο κ' ἕνα γῦρο τὸ βασιλειο τοῦ πυρετσῶ και τῶν κουνουπιῶν.

'Αξιοπρεπο καινούριο 'Εθνικὸ Τυπογραφεῖο, δπου στὸ ἐξῆς ἀντίς στὸ παλιὸ θὰ τυπώνεται ἡ «'Εφημερίς τῆς Κυβερνήσεως», πού μας ξέ-ρει και τὴν ξέρουμε.

'Αξιοπρεποὶ ἀξίωματικοὶ (γιὰ τὸ δξω πάντα μιλοῦμε) με δίχως στρατιώτες.

'Αξιοπρεπες οικονομίες σ' ὅλα τὰ ὑπουρ-γεῖα γιὰ νὰ φκιάσουμε στρατὸ ὅσο μποροῦμε, μὰ τὴν 'Αθήνα μέσα 'Ελληδιδασκάλοι μοναχὰ παραπανιστοὶ καμιὰ εικοσαριά και ἄλλοι ἀργόμισθοι ποῖος ξέρει πόσοι, και στὸ Μεσο-λόγγι μαγκουριές ἀπ' ἀργόμισθους στὸ κεφάλι τοῦ Μαλφέττα, διευθυντῆ γεωργ. σταθμοῦ (κοίτ. χτεσινῆ «'Αλήθεια»), γιὰτὶ θέλησε νὰ τοὺς

ἀπολύσῃ ἀπὸ κοντὰ του, και ἄλλου ἄλλα πα-νηγύρια

'Αξιοπρεπο 'Υπουργεῖο τῆς Δικαιοσύνης, μόνο πού μεταθέτει ἕνα εἰσαγγελεὰ εὐσυνείδητο και ζητάει νὰθωθοῦνε δολοφόνοι, ἐπειδὴς ἔχουν δῆμαρχο πατέρα (κοίτ. ἴδια ἐφημ.).

'Αξιοπρεπη ἐξωτερικὴ ἀντιπροσωπεῖα με Μεταξάδες και Δεληγιάννηδες.

'Αξιοπρεπο, πολὺ ἀξιοπρεπο ἑλληνικοῦ σκολειοῦ χτίριο στὸν Πύργο τῆς Ρωμυλίας, μὰ ἐνῶ στὰ 1892 εἶχε καμιὰ τετρακοσαριά μαθη-τῆς, τώρα δέν ξέρω ἀν εἴμεινε τὸ ἕνα τέταρτο.

'Αξιοπρεπη Κυβέρνηση, Διοίκηση, Διεύ-θυνση τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, Βουλὴ, βασι-λιὰς, προγόνοι κ' ἀπογόνοι, Μαραθῶνες, Θεμι-στοκληδες κ' ἀφθιτον κάλλος τῆς 'Ελληνικῆς γλώσσης, Πατριάρχης, προνόμια, 'Ορθοδοξία, σπαθιά και πετραχήλια, μὰ ἡ Μακεδονία φεύ-γει ἀπὸ τὰ χέρια μας, μὰ στὴ Ρουσσία οἱ 'Ελληνες ἐγιναν Ρουσσοὶ, στὴ Ρουμανία Ρουμά-νοι, στὴ Βουργαρία Βουργάροι και στὴν 'Αμε-ρικὴ γίνονται και πᾶνε 'Αμερικάνοι. Οἱ δοξα-σμένοι, βλέπεις, ἐμεῖς 'Ελληνες ἔχουμε τόσο γεροὺς στύλους τοῦ ἐθνισμοῦ μας, Κράτος Ντε-ληγιάννικο κ' Οἰκουμενικὸ Πατριάρχῃ, προγό-νους και Μιστριώτικη ἐκπαίδευση, γλώσσα 'Ατ-τικὴ κ' ἱστορία με Σαλαμίνες και τέχνη μ' 'Α-πόλλωνες και 'Αθηνάδες και Σάτυρους ἀπ' τὴ μιά, και ἀπ' τὴν ἄλλη με βαρώνους και μαρ-κέζους, πού κ' οἱ ἀρκουδιάρηδες ἀκόμη κ' οἱ μα-καλιγοφάγοι μποροῦν και μᾶς ἀφομοιώνουν και μᾶς κάνουν μιά χαρὰ Βουργάρους και Ρουμά-νους και τοὺς δχτροὺς μας, τὰ φείδια πού θὰ μᾶς φᾶνε καθώς πᾶμε, τοὺς θρέφουμε με τὸ αἷμα μας.

Παύω νὰραδιάζω τὰ τόσα μας ἀξιοπρεπα προτοῦ κουραστῶ. Ψεύτηδες, ψεύτηδες σ' ὅλα και ἀμυαλοὶ και σάπιοι. Δὲ θὰ τὰ βγάλουμε πέρα ἔτσι πού περπατοῦμε. 'Αχ, νὰ πεταξοῦμε πιά πρέπει στὸ γιάλδ τὸ κεφάλι πού κρατοῦμε, νὰ βγάλουμε τὸ χαλασμένο προζύμι ἀπὸ πάνου μας. Θέμε νὰ ζήσουμε; 'Η ἀλήθεια θὰ μᾶς ζήσῃ κ' ἡ δύναμη κ' ἡ δικαιοσύνη κ' ἡ σωστὴ ἐθνικὴ διοίκηση, τὸ περιμαζώμα και τὸ ζῦπνημα τοῦ σκορπισμένου, τοῦ παραστρατισμένου και κοιμισμένου μυαλοῦ μας, τῆς ψυχῆς μας τῆς ἐθνικῆς, ἡ ἐνωσή μας γῦρο στήν 'Ἰδέα τῆς Πα-τριδας. 'Αξιοπρεπα χτίρια; Αὐτὰ θάρθουν ὕστε-ρα, αὐτὰ μαζί με τὴ δύναμη και μαζί με τὴν 'Αλήθεια εἶναι καύκημά μας νὰ τάχουμε, δταν δηλ. τὰ Προξενεῖα μας εἶναι τόντις Προξενεῖα και τὰ Σκολειὰ μας Σκολειὰ και μέσα ὅπως ἀπ' δξω, κ' οἱ 'Εκκλησιές μας 'Εκκλησιές· ἀλλοῶς ὅσο πῶς μεγάλα και καινούρια εἶναι τόσο πῶς ἀχούρια και τόσο πῶς γελοιοὶ ἐκεῖνοι πού τὰ-χουνε. Καλὰ πρέπει νὰ τὸ καταλάβουμε.

20/6/1905.

Α. Π.